

EL CORALL VERMELL (*Corallium rubrum*)

Una població de corall vermell.

HÀBITAT I DISTRIBUCIÓ

El corall vermell (*Corallium rubrum*) és una espècie que viu exclusivament sobre fons rocós i amb poca llum, a la vegada que evita les zones amb molta sedimentació i un fort hidrodinamisme.

A on el trobem amb més abundància és formant part de la Comunitat de Coralligen, entenen com a Comunitat un conjunt d'espècies que comparteixen un espai amb determinades característiques. Aquesta, en la seva plenitud, es troba a partir d'uns 20 metres de fondària i es caracteritza per una gran biodiversitat formada per animals majoritàriament filtradors. Això no vol dir que no podem trobar corall a altres profunditats.

De fet, al Mediterrani es troba entre els 5 i els 1.000 metres de fondària, els punts més profunds són situats al canal de Sicília mentre que de la Costa Brava fins a Ligúria el podem trobar a partir d'uns 5 metres amagat dins de coves i esquerdes. L'excés de llum és un dels factors limitant de l'espècie, és per això que a les zones poc profundes les trobem a l'interior de cavitats, formant petites taques de colònies de mida molt reduïda i densament agrupades. I a les zones més profundes a on la llum arriba amb menys intensitat, pot créixer sobre les roques, de la mateixa manera que ho fan les algues a poca profunditat, de manera que l'espai de què disposa per desenvolupar-se és més gran.

A les aigües superficials, les espècies tenen un patró de creixement de poblacions poc madures, com si fos un bosc després d'un incendi, on van creixent moltes colònies però de mida petita. A les zones més profundes les poblacions tenen una estructura més madura, com un alzinar o bosc madur, amb poques colònies però més grans.

La temperatura és un altre factor limitant, normalment el trobem a llocs on la temperatura no supera els 21°C (almenys no durant un llarg període). És per això que a determinades zones fora de la Costa Brava i el golf de Lleó el trobem per sota de la **termoclina**. No tolera exposicions prolongades per sobre dels 24°C.

Tampoc tolera un fort hidrodinamisme ni una sedimentació excessiva, però, per altre banda, cal un cert moviment de l'aigua per a obtenir l'aliment.

Tot i que és una espècie mediterrània, sobretot de la meitat occidental, també se'n troba a la costa de Portugal, la costa atlàntica del Marroc, nord de Senegal i Cap Verd.

A la costa de la península Ibèrica el trobem a Gibraltar, Illa d'Alboran, Columbretes, Balears i la Costa Brava, i de manera aïllada a la Costa de Llevant.

La seva distribució és dispersa, irregular i discontinua.